

SOOPAA JAA

P.A. Manninen on lähestynyt Infoa muutamalla uudenuutkaisella ja hyvin kiinnostavalla lehdellä sekä ytimekkäällä viestillä. Ensinnäkin: "Liittäkään tämä riepu kokoelmiinne... Vai ei Suomessa sarjakuva-asioita opeteta missään? — Itse olen pitänyt useammankin kurssin ja tässä on tulos yhdestä niistä." Sitten: "Täällä toiminta jatkuu — pääkallolippu on yhä mastossa. Tässä saatte koelmiinne liitettäväksi tällaisen lehdykän, joka koottiin yhden sarjakuvakurssin aikana piirretyistä sarjoista. Ei mitään mestariteoksia, mutta jostakin on aloitettava."

Lehdet olivat *Soppa* ja *Hekopatti*. Manninen on tehnyt myyräntöytä Tampereen suunnalla järjestämällä viime syksynä Hervannassa kaupungin nuorisolautakunnan puiteissa piirtämiskurssin 9-14-vuotiaille nuorille ja ilmeisesti toisen samanlaisen heti perään. Terveitä toimintaa.

Eräiden nuorimpien tekijöiden töistä henkivä kosto- ja tuhomentaliteetti on varmaan vanhempien mielestä kipeää, mutta samalla se on kyllä ihan totta ja oiva kuvastin siitä, millainen on nyky-lapsen... tota, viitekehys. Ei liene kuitenkaan syytä huoleen tai löpinään Hervannan ongelmanuorten sarjakuvaterapiasta. Molemmat teokset sisältävät jänniä töherryksiä. Kurssin vetäjä ei ilmeisesti ole edes pyrkinyt liiaksi ohjaillemaan oppilaidensa luomisintoa opettajamaisesti kasvattavaan suuntaan. Hyvä niin.

Soppa ja *hekopattia* on ihan turha yrittää tilata mistään, luulisimme. Monistetusta painoksesta tuskin riittää tyydyttämäänn psykologien, sosiologien ja sosiopsykologien kysyntää. Samoin on laita toisen ahkeran kurssittajan, tätä nykyä Jyväskylässä vaikuttavan **Reima Mäkisen**.

Mäkisen piti viime vuonna yhden kurssin Porvoossa, tuloksena lehti nimeltä *Tahna*. Syksyllä Jyväskylässä koontui kaupungin kulttuurilautakunnan suojeluksessa sarjakuvallisuuskerho, jonka lehti sai nimen *Miu mau mukaa*.

Mäkisen oppilaista osa on ollut jo vanhempain ikäluokkaa, mutta min-käänlaisia ikärajoja suuntaan tai toiseen ei kai onneksi ole ollut. Piirrännän ohessa ehdittiin käydä läpi sarjiksien

historiaa ja ilmaisutekniikkaa Comics Codesta valoihin ja varjoihin. Jyväskylän kurssi on jatkunut pitkin kevättä, ja ilmeisesti monistuskoneet suoltavat uuden lehtisen toukokuussa. Onko tapahtunut edistystä sitten puolivälän etapin ja minkälaisista?

Yksi syy esitellä tätä pienimuotoisempaa kenttätöitä seuraa nyt: Kaupunkien ja kansalaisopistojen väki ja tarvittavat varat on lopultakin sangen helppo puhua tämänkaltaisten kurssien taakse. Toimikaa, piirtäjiä, oman kurssin vetäminen on hauskaa puuhaa ja useimmiten ilo taitaa olla molemminpuolinen. Lähtötason ei tarvitse olla Iloisten kuvien piirtäjien päivien tai Ori-veden kurssien luokkaa.

Mannisen ja Mäkisen muutamia viikkotunteja käsittäneen mallin vaihtoehtona voi kokeilla vaikkapa yhden viikonlopun tiivistä tietopakettia, jollainen tarjottiin loppusyksystä Kuopion kansalaisopistolla. Osanottajat hyväksyttiin mukaan reilun pelin hengessä ilmoittautumisjärjestyksessä, mutta neuvojat olivat kovaa luokkaa.

Tarmo Koivisto oli pakannut koneeseen itsensä lisäksi tukevan nipun teoksiaan, jotka jos mitkä kiihottivat oppilaita teorian havainnollistajina. Tamperelalta oli paikalle houkuteltu **Johanna Sinisalo**, tuottelias käsikirjoittaja ja tunnetusti kova suustaan. Vielä tarvitaan ainakin yhden henkilön verran palkallisia voimia, jotta tohinat saadaan koordinoitua kunnolla ja ankkuroitua kitkattomammin paikallisiin olosuhteisiin sopiviksi. Tässä esimerkkitapauksessa tuon tehtävän hoiti allekirjoittanut.

Kikat eivät loppuneet vielä tähän. Jos vain puhtia riittää, voi koota sarjakuva-näyttelyitä kirjastoihin, ehkä museoihinkin. Käyttäkäämme aasinsiltana kurssi-asioissa kunnostautunutta **Reima Mäkistä**, joka on ollut mukana myös Jyväskylässä opiskelijaravinteli Ilokiven tiloissa järjestetyssä melkomoisen laajassa näyttelyssä. Tällä kertaa tarvittavat rahat kupattiin yliopiston ylioppilaskunnalta ja julkaistiin näyttelyn päätteeksi lehti *Ensimmäinen näyttös*. Pääluotseina toimivat **Jukka Heiskanen** ja **Kari Smolander**.

©NASKY RYDÖHÖNKÄ / I NÄYTÖS i punkit maistelevat soppaa

"Kaikki näyttelyyn osallistuneet piirtäjät ovat kutsuttuja. Valitsimme despoottisesti kolmisenkymmentä meitä eniten miellyttävää piirtäjää", Jyväskylän kolmikko valistaa. Toden totta. Linjana tuntuu olevan kaiken kaikkiaan jonnkinlainen harkiten seuloitu linjatmuus. Lopputuloksena on hyvinkin edustava ja ajan tasalla oleva otos nuoria piirtäjiä.

Ensimmäistä näytöstä ei kannata arvostella sarjakuvapörssin pistein, koska se ei ole luonteeltaan niinkään lehti, vaan pikemminkin näyttelyluettelo. Täysammattilaisista on lehdessä mukana vain kaksikko **Tape-Jope** plus tuorein ammattisarjakuvittajamme **Jukka Murtosaari**. Muu väki on valittu laajahkolla skaalalla seurojen lehdistä ja omakustantelista.

Osa materiaalista on julkaistu toisaalla aiemmin, osa on uutta. Julkaistuista jutuksista vanhin on **Kyky Aho**sen *Eino ja Marjukan rakkaustarina*, joka oli alunperin nelisen vuotta sitten *Morsian*-lehdessä. **Pentti Nuortimo** ja **Riitta Uusitalo** muiden muassa antoivat ennennäkemättömiä hengentuotteitaan alttiiksi näyttelytiloissa mellastaneen ravintolayleisön aiheuttamalle vahingoittumisriskille.

Huhut kertovat julkaisun toimivan itse näyttelyä selkeämmin. Ainakin se on eräänlainen köyhän miehen Ruututarha. Mutta lähempänä ruohonjuuritasoa. Erittäin hyvä. Ensimmäistä näytöstä voi tiedustella osoitteesta **JYY/Keskussairaalan tie 2/40600 JKL**. Sivuja on 56 ja hintaa 15 rahaa.

Ja vielä tärkeä juttu: samasta osoitteesta tai Suomen sarjakuvaseuran päivystyksestä saa lisää ohjeita se, joka mielii pistää pystyyn piirrosoriginaaleista koostuvan näyttelyn omalle paikkakunnalleen.

Tuon jo kirjoitin, kun ilmeni vielä lisätävää. Jyväskylän väki kertoi mainiona uutisena, kuinka he jatkossa aikovat kannavoidsa yliopistolaitoksen varoja sarjakuvaan.

Ensimmäinen näyttös-lehti julkaistiin laffan kulttuurivaliokunnan Sivuääni-julkaisusarjassa. nyt tuossa Keski-Suomen luonnonkauniissa pääkaupungissa suunnitellaan hyvää vauhtia syksyksi **Riitta Uusitalon** albumia, joka on tulossa yliopiston ylioppilaskunnan julkaisusarjaan kaikenkarvaisten älyllisten pamflettien joukkoon. Uusitalohan on vaikuttanut monissa seurojen lehdissä herttaisen naivistisilla jos kohta terävilläkin sarjoillaan.

Tällä tavalla Jyväskylässä. Ottakaa mallia.

J. Karjalainen